

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 10 ΜΑΪΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 67.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Τῇ ὅψιν λαβοῦσα τὸ ὑπ' Αρ. 497 διάγγελμα τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὁμοῦ καὶ τὰ εἰς αὐτὸ ἐπισυναπτόμενα ἐφεξῆς ἔγγραφα:

Α'. Το ἐν Λονδίῳ γενόμενον Πρωτόκολλον τὴν 3 Φεβρουαρίου 1830, παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας

Β'. Τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς αὐτὸ ἔγγραφα ὑπὸ στοιχείᾳ Α. Β. Γ. καὶ Ε.

Γ'. Τὸ συνοδεῦον τὰ εἰρημένα ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφον τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Κυρίων Ἀντιπρέσβων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν

Δ'. Τὴν πρὸς τοὺς εἰρημένους Κυρίους Ἀντιπρέσβεις ἀπάντησιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος

Γνωμοδοτεῖ.

Ἡχето ἡ Γερουσία νὰ εὐρίσκετο εἰς θέσιν τοῦ νὰ ἐκφράσῃ ζωηρότητα πρὸς τοὺς Κραταιοτάτου, Βασιλεῖς τοῦ Σεβαστοῦς εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος, τὰ αἰσθήματα τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης τῆς διὰ τὸν γενναῖον σκοπὸν, τὸν ὁποῖον προέβητο ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους.

Μ' ὅλον τοῦτο ἐγκρίνει παμφηρεῖ τὴν πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἀπάντησιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, καὶ ὁσονούπω θέλει ἐκφράσει τὰς λεπτομερεῖς σκέψεις καὶ παρατηρήσεις τῆς, ὅσας ἔκαμεν εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου, εἰς τὰ ἐπισυναπτόμενα αὐτῷ ἔγγραφα, καὶ εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν διακοίνωσιν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

Αρ. 68.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Ἀποχωρώντως μελετήσασα τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φε-

βρουαρίου, τὰ εἰς αὐτὸ ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα, τὴν περὶ τούτου ἐπαγγελματικὴν διακοίνωσιν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήτει, καὶ τὸ ὑπ' Αρ. 497 διάγγελμα τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ἐκθέτει κατὰ τὸ πρὸς αὐτὴν ὑπ' Αρ. 67 διάγγελμά της τὰς παρατηρήσεις τῆς στηριζομένης εἰς τὰς νομίμους εὐχὰς τοῦ ἔθνους, τοσάκις ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἔθνος ἐκφρασθεῖσας, καὶ περιεχόμενας εἰς τὸ ὑπ' Αρ. Α. ὑπόμνημα.

Μένει εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα νὰ τὰς καθυποβάλῃ ὑπ' ὅψιν τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ Πρίγκιπος Λεωπόλδου.

Φρονούσα ἡ Γερουσία τὴν προβαλλομένην ἀπὸ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος πρὸς προῦπάντησιν τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος πρεσβείαν, καὶ χρέος, καὶ συμφέρον τοῦ ἔθνους, εἶναι προθύμους νὰ συναποφασίσῃ περὶ αὐτῆς ὅποτεν ἐγκριθῇ ἡ ἀρμόδιος ἐποχὴ τῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

Ὑπόμνημα ὑπὸ στοιχείῳ Α εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου (22 Ἰανουαρίου) καὶ εἰς τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ἐπαγγελματικὴν διακοίνωσιν τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν, τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήτει.

Ὁ διακαὴς πόθος τοῦ ν' ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ δεινὰ πολυχρόνια, καὶ ν' ἀπολαύτῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, ἔφερε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὸν κατὰ Τουρκίας πόλεμον, καὶ καθ' ὅλον αὐτὸν τὸν ἄνισον ἀγῶνα τοῦ ἐνέπνευσε τὴν καταφρόνησιν τοῦ θανάτου καὶ τὴν πρὸς τὰς δεινοπαθείας καρτερίαν του. Βλέπουσα ἡ Γερουσία σήμερον τὸ πολῦτιμον αὐτὸ εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας ἀγαθόν, χρηρηγούμενον ἀπὸ τοὺς Σεβαστοὺς Μονάρχας, τοὺς γενναίους ὑπερασπιστάς των, δὲν δύναται, εἰμὴ μεθ' ὅλου τοῦ ἔθνους νὰ αἰσθάνεται δικαίαν καὶ βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀμα λαβὼν τὰ ὅπλα, ἐξελέξατο τύπον Διοικητικόν, τὸν ὁποῖον ἐνέκρινε τότε ἀρμόδιον εἰς

στάνειν του, καὶ τελευταίον διὰ τῆς ἐν Τροίῳ ἔθνο-
 τυνελεύσεως, Κυβερνήτην του ἑπταετῆ, ἄνδρα, τὸν ὅποιον
 θεωρεῖ καὶ θεωρεῖ ἄξιον τῆς ἐμπιστοσύνης του. Σκέψεις
 ὑψηλῆς πολιτικῆς, ἀφορώσας τὴν ἀποκατάστασιν
 τῶν ἐθνῶν εἰς Μινναρχικὸν καὶ διαδοχικὸν σύστημα, μετα-
 ἑλίουσι τὸν τῆς Κυβερνήσεως σχηματισμὸν, καὶ Ἡγε-
 ὤνα τῆς Ἑλλάδος καθιερώνουσι τὴν Βασιλικὴν Αὐτοῦ Ὑψη-
 λότητα τὸν Πρίγκιπα Λεωπόλδον. Ἡ Ἑλλὰς δὲ, εἰσπύρει
 νὰ τρέφῃ χρηστὰς ἐλπίδας μεγάλων ἀγαθῶν διὰ τὴν
 λογὴν ἄνδρος, τοῦ ὁποίου ἡ φήμη κηρύττει τὰς ἀρετὰς
 καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ πολλῶν μᾶλλον, διότι μαθαίνει ὅτι ἡ
 Αὐτοῦ Βασιλικὴ Ὑψηλότης ἐζήτησε νὰ μὴ ἀναδεχθῇ τὸ
 ἄξιον καὶ ἐπὶ πόνον βάρος τοῦ νὰ καταστήτῃ ἐν ἔθνει εὐτυ-
 χῆς, πρὶν περὶ τούτου ἐξηγηθῇ αὐτοῦ τοῦ ἔθνους ἡ θέλησις. Ἡ
 ἀρχὴ, ἣτις τὸν ἔφερεν εἰς τόσον εὐγενῆ ἀπόφασιν, καθὼς καὶ
 ὁ φιλοδίκαιος χαρακτήρ του, ἐκ τῆς σήμερον ἐγγυῶται εἰς
 τὸ ἔθνος περὶ τῆς στηρίξεως τῶν ἐσωτερικῶν δικαιωμάτων
 του καθιερωθέντων ἀπὸ τέσσαρας Ἐθνοτυνελεύσεις, καὶ μὲ
 τὴν ζωὴν ἐξίσου ἀναγκαίῳ εἰς αὐτὸ καὶ πολυτίμῳ.

Ἄλλο οὐσιώδες ἐπίσης συνδέει τὸ ἔθνος μετὰ τῆς Βασι-
 λικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος δι' αἰσθημάτων αἰωνίου εὐγνω-
 μοσύνης. Ἐμαθε τὰς ἐπιπόνους προσπάθειάς της περὶ
 τῶν μεγάλων συμφερόντων του. Ἡ Γερουσία θεωρεῖ τὴν
 ἑκτασιν τῶν ὀρίων τῆς Ἑλλάδος, τόσον στενῶς συνενωμένην
 μετὰ τὴν πραγματικὴν ὑπαρξίν της Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας,
 τόσον σημαντικῶς ἀναγκαίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γενναίων
 καὶ ὑψηλῶν σκοπῶν τῶν προστατῶν τῆς Ἑλλάδος Ἡγεμό-
 νων, ὥστε δὲν δύναται νὰ τὸ διατρέξῃ χωρὶς τὰς ἀκολουθούσας
 παρατηρήσεις της.

Α'. Εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα αἱ ἀποσπώμεναι ἀπὸ τὸ
 Ἑλληνικὸν Κράτος ἐπαρχίαι, περιέχουσιν περίπου ἑκατὸν
 χιλιάδας κατοίκων, ἐκράτησαν πολλάκις τὸν χεῖμαρρὸν τῶν
 κατὰ τῆς Ἑλλάδος συρρέουσάντων κατὰ γῆν στρατευμάτων
 τῆς Τουρκίας. Εἰς τὴν θάλασσαν ἡ ἐννεα ἔτη ἀδιακόπως
 αἵματοςμένη Κρήτη, ἡ ἀκαταδάμαστος Σάμος, αἱ μετὰ
 ἡρωϊκὴν ἀνθίστασιν καταδρασθεῖσαι νῆσοι τῶν Ψαρρῶν καὶ
 Κάσου, ὑπῆρξαν τὰ θαλασσίνα προπύργια τῶν κατὰ Βυζαν-
 τινῶν καὶ Ἀλεξανδρινῶν στόλων. Οἱ ἄνθρωποι τῶν μερῶν αὐτῶν
 μὲ ποῖον ὄμμα θέλουν ἰδεῖ, ὅτι αὐτοὶ μὲν οἱ προμαχόμενοι
 ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους δουλοῦνται, οἱ δὲ λοιποὶ
 συναγωνιστὰι τῶν ἐλευθερόντων; Πῶς! θέλουν ἀφήσει γῆν,
 ἄλλην ζυμωμένην μετὰ τὸ αἷμά των καὶ ἀνακαλοῦσαν εἰς
 αὐτοὺς τὰς λαμπροτέρας νίκας των, τὰ λαμπρότερα ὀνόμα-
 τα τῶν στρατηγῶν των, καὶ ἄλλην διαμείνασαν ἀνέπαφοι
 ἀπὸ ἐχθρικῆς ἐπιδρομῆς; δὲν εἶναι φόβος μὴ εἰς τὴν ἀπελ-
 πισίαν των ἀνανεώσῃ τὰς αἱμοσταγεῖς σκηναὶς τοῦ Με-
 σολογγίου καὶ τῶν Ψαρρῶν; Ἡμεῖς γνωρίζοντες τὴν ὑπὲρ
 πάντα λαὸν ἄλλον μετ' ἐνθουσιασμοῦ προσήλωσιν αὐτῶν τῶν
 κατοίκων εἰς τῆς γεννήσεώς των τοὺς τόπους, γνωρίζοντες
 ἐπίσης καὶ τὸν χαρακτήρα τῶν πολεμικῶν αὐτῶν γενεῶν,
 τρέμομεν μήπως ἐνταφιασμοὶ ἐκύςιοι ὀλοκλήρων λαῶν
 λυπησῶσι μετ' ὀλίγον τὰς συμπαθητικὰς ψυχὰς τῶν φι-
 λανθρώπων προστατῶν μας Ἡγεμόνων.

Β'. Εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα τὰ ἀποφασισθέντα ὅρια
 δὲν εξασφαλίζονται οὔτε ἀπὸ δύσβατα ὄρη, οὔτε ἀπὸ βαθεῖς
 ποταμούς. Ὁ Ἀχελῷος καὶ ὁ Σπερχειὸς περὶ τὸ θέρους
 μάλιστα, γίνονται διαβατοὶ καὶ καταντῶσι ῥύγκες. Ἡ ὁρο-
 θετικὴ γραμμὴ δὲν διαπερᾷ διὰ στενῶν καὶ ἀποκρήμων

μερῶν, ἀλλὰ δι' ἐρήμου καὶ ἐπιπέδου πολλάκις χώρας, μὴ
 περιεχούσης κανὲν εἶδος ὀχυρώματος· χρειάζονται λοιπὸν
 χιλιάδες πολλαὶ στρατευμάτων καὶ δαπάναι πρὸς κατασκευὴν
 διαφόρου εἶδους οἰκοδομημάτων. Εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπει-
 δὴ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἡ Κρήτη μένει, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος
 ἀφίνεται ἐκτεθειμένον εἰς ἐχθρικὰς ἐπιδρομὰς, καὶ πρὸς
 ὑπεράσπισίν του χρειάζεται στόλος ἰσχυρὸς. Αἱ ἐθνικαὶ
 πρόσοδοί μας, σήμερον, ἐνῶ ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀκολέσωτος, καὶ
 δὲν ἔχει πολυεξόδους διπλωματικὰς σχέσεις, οὔτε ὀργα-
 νισμὸν ἐσωτερικὸν ἐντελῆ, δὲν ἐξαρκοῦν οὔτε εἰς τὸ ἐν τρίτον
 μέρος τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων τοῦ Κράτους· θέλουν ἐξαρκέ-
 σει μετὰ τοιαύτην κολόσῳσιν, καὶ μὲ τοιαῦτα ὅρια δαπα-
 νηρά;

Γ'. Τὰ δύο τρίτα τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατεύματος σύγκειν-
 ται σήμερον ἀπὸ τῆς ἐκτὸς μένουσας Στερεᾶς Ἑλλάδος.
 Ἄν ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των, δὲν στε-
 ρεῖται ἡ ἀνεξάρτητος Ἑλλὰς τὸ σημαντικώτερον μέρος
 τῆς δυνάμεώς της, τοὺς βραχίονας, οἵτινες ὑπερασπίσθη-
 σαν τὸ Μεσολόγγιον καὶ τὰς Ἀθήνας μετὰ τόσον ἡρώϊσμόν;
 αἱ μέιναντες τεθῶσιν, ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἡ περὶ τὴν
 ὁροθετικὴν γραμμὴν του, θέλουν εἶσθαι ἀπαθεῖς θεαταὶ τῶν
 δυστυχιῶν των, ἡ πιστοὶ φύλακες τῆς εἰρήνης; Τῆς Κρήτης,
 τῆς Σάμου, τῶν Ψαρρῶν, τῆς Κάσου, τῆς Χίου, τῆς Ἰκα-
 ρίας, τῆς Πάμμου, τῆς Λέρου, τῆς Καλύμνου, τῆς Ἀστυ-
 παλαίας, τῆς Καρπάθου καὶ ἄλλων νήσων ἡ ἐγκατάλειψις
 ἐπιφέρουσα διατκόρπισιν πολλῶν μαχίμων καὶ ἀπελπι-
 σμένων ἀνθρώπων, δὲν θέλει καταγεμίσει ἀπὸ πειρατῶν
 τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν, ἐπιδεκτικὴν πειρατείας καὶ διὰ
 τὰς πολλὰς ἐρημνήτους της, καὶ διὰ τὴν γειννιάσιν της
 μετὰ ἀφύλακτα παράλια; καὶ τότε εἰς τὸ νεοσύστατον Κράτος,
 ποῦ κατὰ γῆν ἡ ἡτυχία, ποῦ κατὰ θάλασσαν ἡ ἀσφάλεια
 τοῦ ἐμπορίου; ποῦ τὰ μετὰ τῆς ἀνεξαρτητοῦ Ἑλλάδος εἰς
 τὸ νὰ κρατῇ ἄγρυπτον διὰ παντὸς κατὰ μὲν τὴν θάλασσαν
 σημαντικὴν ναυτικὴν δύναμιν, κατὰ δὲ τὴν γῆν οἰρατεύματα
 πολυάριθμα;

Δ'. Αἱ ἀποσπώμεναι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἐπαρχίαι
 εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν δὲν ἐχρηγοῦν ποτὲ πόρους
 οὐσιώδεις. Φυλακαὶ ἀνθρώπων ἐλευθέρων καὶ πολεμικῶν, ὑπῆρ-
 ξαν εἰς τὴν Τουρκίαν αἰτίαι αἰωνίου δαπάνης, αἰωνίου ἀν-
 ησυχίας. Αἱ αὐταὶ ἐπαρχίαι, παραλαμβάνουσιν ἀπὸ ἐννα-
 ετῆ ἀγῶνα κατὰ πολλὰ αὐξημένον τὸ αὐτὸ φιλοπόλεμον
 καὶ φιλελεύθερον πνεῦμα, δὲν θέλουν εἶσθαι εἰς τὰς θύρας
 τῶν δύο ἐπικρατειῶν ὕλαι καυστικά, περιμένουσιν τὴν μι-
 κροτέραν περίστασιν διὰ νὰ μετανάψωσι καὶ αὖθις τὸ πῦρ
 τοῦ καταστρεφθέντος πολέμου;

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅμως καὶ καταδρασθέντας αὐτοὺς τοὺς
 πολεμικοὺς κατοίκους, καὶ διὰ τοῦτο πᾶσαν αἰτίαν πιθανῆς
 καὶ ταχείας ἐκρήξεως παύσαται, τί θέλει συμβῆ; Οἱ Ὀθω-
 μανοὶ κρατοῦντες τὰς ὑψηλὰς καὶ δυνατὰς θέσεις, θέλουν
 ἔχει ὑπὸ πόδας των τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, καὶ θέλουν εἰς
 αὐτὸ διατηρεῖ ἐπὶ ῥῖρας μὴ συμβιβαστομένης μετὰ τὸ ὑψηλὸν
 πνεῦμα, καθ' ὃ εἰ Σεβαστοὶ Πρεσβύτεροι τῆς Ἑλλάδος συν-
 ἔταξαν τὰ κατ' αὐτήν.

Ε'. Ὑποτιθεμένης καὶ πάσης φιλονεικίας εἰς τὴν Ὀ-
 θωμανικὴν Κυβέρνησιν, μετὰ τὴν τοιαύτην γῶσπιν πρὸς τὰς
 θελήσεις της πολλάκις ἀπείθειαν τῶν ὑποκόων της, μετὰ τοι-
 αῦτα ἀπὸ τὴν φύσιν ἀνυπεράσπιστα ὅρια τῆς Ἑλλάδος,

ὅπως δύναται γὰρ παραχθῆ ἄσφαλεια εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους πλὴν ἐγγὺς τῶν συνόρων Ἑλλήνας κατὰ τῆς αἰφύνης τοῦ ἐπιδρομῆς Ἀσιατικῶν καὶ Ἀλβανικῶν φυλῶν, καὶ ἐν αὐτῷ τοῦτο ποῖα ἐγγύησίς μου ἰμὸν εἰρήνης μεταξύ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν;

ὁφείλει καὶ εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῶν τῶν ἀφινόμενων εἰς τοὺς Τούρκους μερῶν τρόπος ἀληθῆς καὶ πραγματικὸς τοῦ να στερηθῶσι τὰς ἰδιοκτησίας των, ὅν στερηθῶσι τὴν καὶ τῶν ὅχι ἐπειδὴ, ἂν κατὰ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου ἐπίσης χορηγῇται ἄδεια εἰς τὸν Τούρκον τὸν εὐρίσκοντο ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ εἰς τὸν Ἑλλίνα τὸν ἐντὸς τῆς Τουρκίας, τοῦ να πωλήσωσι τὰ κτήματα των καὶ ν' ἀπέλθωσιν, εἰς μὲν τὸν πρῶτον, ὡς τὸν Τούρκον τῆς Εὐδοίας, ἐπειδὴ τὰ κτήματά του εὐρίσκονται εἰς τὸν ἀνακαλούμενον εἰς ἀπόκτητιν εὐνομίας, ἡ τοιαύτη πώλησις εἶναι πραγματικὴ καὶ ὠφέλιμος, εἰς δὲ τὸν Ἑλλίνα ὡς τὸν Ἀκαρῶνα, εἶναι σχεδὸν ἀνωφελὴς, ἡ παντελῶς φαντασιώδης· διότι ποῖος θέλει ἀγοράσει τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ Ἀκαρῶνος, εὐρισκόμενῃν εἰς γῆν ἐρίδος καὶ ἀνησυχίας, ὅπου οἱ νόμοι δὲν ἰσχύουσιν, καὶ μεταξύ αἰφνιδίων ἐπιδρομῶν;

Ἐκτὸς τούτων τῶν δεινῶν ἐπακολουθημάτων τοιαύτη ἀσφάλεια θέλει ἐπισύρει ἀφεύκτως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐνδεεῖς φυλὰς ἀνθρώπων ἀνεστῶν, ἀφινόντων μὲ δάκρυα καὶ ὀδυρμοὺς τὴν δουλωμένην γῆν των. Ἀδελφοί των οἱ ἐντὸς τοῦ Κράτους Ἕλληνες, συμπατρίωται ὀρκωμένοι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων να συμμικρασθῶσι τὴν τύχην των, θέλουν ἀνιλεῖς τοὺς ἐγκαταλείψει ν' ἀποθάνωσιν εἰς τὰς δεινοπαθείας, καὶ μὲ τὸν θάνατόν των ἡ μὲ τὴν ἐπίμοχθον ζωῆ των να ἐπιφέρωσιν ἐπιδημίας ἡ κλοιὸν εἰς τὴν τοσάκις δεκατισθεῖσαν ἀπὸ τὸν θάνατον κοινωνίαν των; Μετὰ τῆς ἐθνικῆς οἰκογενείας δὲν χρήζουσι περιθάλψεως; τὰ μέσα τῆς περιθάλψεως αὐτῆς τὰ ποῖα; ἡ ἐθνικὴ γῆ, ἡ τὰ κτήματα τοῦ Ταμεῖου; ἡ ἐθνικὴ γῆ!

Τὸ πέμπτον ἄρθρον τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου φέρει "Πράξεις πλήρους καὶ ὁλοσχεροῦς ἀμνηστίας θέλουν ἀμέσως δημοσιευθῇ παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πύρτας, καὶ τῆς Ἑλλάδος. "

"Ἡ περὶ ἀμνηστίας πράξις θέλει κηρύξει, ὅτι κανεῖς Ἕλληνας ἐφ' ὅλην τῆς Ἐπικρατείας τῆς τὴν ἑκτασιν δὲν θέλει εἶναι δυνατόν να στερηθῇ τὰς ἰδιοκτησίας του, καὶ μὲ να ἐνοχληθῇ παντάπασι διὰ λόγον, ὅτι ἔλαβε τάχα μέρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν. "

"Ἡ περὶ ἀμνηστίας πράξις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως θέλει κηρύξει τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ὑπὲρ ὅλων των Μουσουλμάνων, ἡ Χριστιανῶν, οἰτινες, τυχόν, ἔλαβον μέρος ἐναντίον τῆς ὑποθέσεώς της· θέλει εἶναι προσέτι ἐννοημένον καὶ δημοσιευμένον τὸ ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι, οἰτινες ἐκούσιως ἤθελον ἐξακολουθήσει να κατοικῶσιν εἰς τὰς χώρας καὶ νήσους διορισθείσας εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλουν διατηρεῖ εἰς αὐτάς τὰς ἰδιοκτησίας των, θέλουν καὶ εἰς αὐτάς ἀμεταβλήτως μετὰ των οἰκογενειῶν των εἰτελῇ ἀσφάλειαν. "

Ἀφινόμεν ὅτι, ἂν εἰς ἡμᾶς ἡ ἀμνηστία ὑπάρχη ἐκ τῆς σήμερον πραγματικὴ καὶ θέλη ὑπάρξει, εἰς τὴν Τουρκίαν ὅπως οὔτε ὑπῆρξε τοιαύτη, οὔτε θέλει ὑπάρξει διὰ λόγους ὅπως ἀφινόμεν, ὅτι τῆς ἀμνηστίας τὸ ἄρθρον τοῦτο

δὲν περιέχει τὴν ἀπολύτρωσιν τῶν δυστυχῶν Ἑλλήνων αἰχμαλωτισθέντων καὶ πωληθέντων εἰς τὸ Τουρκικὸν κράτος, καὶ περὶ τῆς τύχης των ὁποίων εἶναι πικρὸν εἰς τὸ ἔθνος να μὴν ἔχη καμμίαν θετικὴν παρηγορίαν· ἀφινόμεν τοιαύτας παρατηρήσεις σημαντικοῦ συμφέροντος, καὶ εἰς μίαν ἄλλην ἐμδαίνουμεν μεγαλητέρας φύσεως.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐννοεῖ τάχα δύο περιστάσεις μόνον, καθ' ἃς αἱ ἰδιοκτησίαι των Τούρκων θέλουν εἶσθαι ἀσφαλεῖς, τὴν πρώτην, ὅταν ὡς ἔμποροι, ὡς βιομήχανοι, ὡς πρόσφατοι ἀγορασταὶ γαιῶν, ἀποδειχθῶσιν οἱ Τούρκοι ἐκ νέου εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὴν δευτέραν, ὅταν, ὡς οἱ Τούρκοι τῆς Εὐρίπου, εὐρεθῶσι πολλοὶ αὐτῶν ἐκ τῆς σήμερον ἰδιοκτητῆται; ἡ περιλαμβάνει διαφορομένως (πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα να πιστεύσωμεν!) καὶ ἄλλην τρίτην ἰδίαν κατατρεπτικὴν ἐκ θεμελίων τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, τὴν ἀποδόσιν των Τουρκικῶν κτημάτων; κτημάτων Ἑλληνικῶν ἀρπαγέντων ἀπὸ τοῦς Τούρκους πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἀνακτηθέντων εἰς τὴν ἐπανάστασιν ἀπὸ τοῦς Ἕλληνας μὲ χειμάρρους αἱμάτων, ἄλλων ἤδη ἐκπονηθέντων, ἄλλων ἐξασφαλιζόντων τὰ δύο δάκρυα τῆς Λόνδρας, ἄλλων τρεφόντων τὰ τρία τέταρτα τοῦ Ἑλληνικοῦ γυμνοῦ ἔθνους, καὶ ἄλλων φιλαττομένων διὰ να περιβάλωσιν τοὺς δυστυχήσαντας διὰ τὴν πατρίδα των Ἕλληνας καὶ να ἐξοφλήσωσι χρεὴ τῆς Ἑλλάδος ἐσωτερικά. Ἀθεράπευτος δυστυχία! καταστροφὴ αἰώνιος τῆς Ἑλλάδος! ἂν ζητηθῇ μόνον ἡ πραγματικὴ τοιαύτης ἀποδόσεως! Ἡ Γερουσία προβλέπουσα δεινὰ ἐπακολουθήματα, νομίζει ἐν των ἱερωτέρων χρεῶν της να μὴν ἀποσιωπήσῃ εἰς τὴν Β. Α. Ὑψηλότητα, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θεωρῶν τὰ πολυτιμώτερα του δικαιώματα καὶ συμφέροντα προσβαλλόμενα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλει τάχα διατηρήσει τὴν ἀπαρδειγμάτιστον ὑπομονὴν τοῦ να στερηθῇ μὲ σιωπὴν τὰς ἀμοιβὰς των ἀγώνων του, τὸ παρόν του, τὸ μέλλον του; καὶ ἂν εἰς τοιαύτην διαγωγὴν τὸν ὑποχρεώτῃ σύνεσις, γέννημα των περιστάσεων, δὲν θέλει μετ' ὀλίγον γενῇ σωρὸς εἰλώτων σπασμένος μεταξύ Ὀθωμανῶν, δυναμένων να τὸν τυραννήσωσι, καὶ διότι κατὰ συνέπειαν των ἀναφερομένων πράξεων εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Πρωτόκολλον οἱ Ὀθωμανοὶ εἶναι παραδεκτοὶ εἰς πᾶσαν κοινὴν ὑπηρεσίαν, καὶ διότι διὰ τοῦ πλούτου των θέλουν ὡς πολῖται τῆς Ἑλλάδος ἔχει κατ' ἐξαίρεσιν τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου; καὶ τότε ἡ πολυτίμος δωρεὰ των κραταιῶν Συμμάχων Ἡγεμόνων, ἡ ἀνεξαρτησία μας πῶς θέλει εἶσθαι πραγματικὴ δωρεά; καὶ τότε τί ἐκέρδησεν ὁ Ἕλληνας μετὰ ἐνναετῆ καὶ αἱματώδη πόλεμον; ἀφοῦ εἰς ἐρημίαν ἀπέμεινε μὲ τὰ ὅσα των φονευθέντων συγγενῶν του, καθιέρωσε νομίμως τὰ αἰώνια δεσμά του.

Ὑποτιθεμένης καὶ τῆς μὴ ἀποδόσεως των ἐθνικῶν κτημάτων, ἡ ἐθνικὴ ἀράγε γῆ θέλει μόνον ἐξαρκέσει εἰς τὴν ἀνακούφισιν των μελλόντων να καταφύγωσιν εἰς ἡμᾶς ἀδελφῶν μας; δὲν εἶναι χρεῖα χρημάτων δι' ὅχι ὀλίγα εἴη πρὸς ἀναπλήρωσιν των ἐξόδων τοῦ Κράτους, μὴ δυναμένων να ἐκπηγάσουν ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς προόδους; Οἱ Κύριοι Ἀντιπρόεδμοι των τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει εἰς τὸ συνοδεῦσαν τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου ἐπίσημον ἐγγράφον των παρίστησαν, ὅτι τὸ νέον των προστατῶν μας εὐεργέτημα, τὸ δανειον, θέλει χορηγεῖται εἰς μισθοδοσίαν καὶ διατροφὴν των στρατευμάτων, τὰ ὅποια ὁ Ἡγεμὼν ἐν

ἀνάγκη ἢ θελε στρατολογήσει πρὸς ἰδίαν ὑπερησίου. Εὐέλπιδες ὅμως εἶναι οἱ Ἕλληνες, ὅτι αἱ ὀφειλόμεναι ἀποζημιώσεις πρὸς τὰς ναυτικές νήσους, πρὸς τὸν κατὰ ξηρὰν στρατὸν, πρὸς πολλοὺς ἄλλους διὰ τὸ ἔθνος δυστυχήσαντας, ἢ ἀριστεύσαντας πολίτας, ἢ ἐμπύχως τῆς Γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, καὶ τοῦ ἐμπορίου, καθὼς καὶ ἡ ἀναγέννησις τῶν φώτων, θέλουν εἶσθαι πρὸ πάντων τὸ ἀντικείμενον τῶν ἀγαθοποιῶν σκοπῶν τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος.

Πρὶν δὲ ὥσωμεν τέλος εἰς τὰς παρατηρήσεις μας αὐτάς, θέλομεν κάμει μίαν καὶ τελευταίαν.

Οἱ Κύριοι Ἀντιπρόεδμοι τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει εἰς τὴν ἐπίσημον διακοίνωσίν των εἰδικοί ἦσαν περὶ ἰδιαίτερας πράξεως γενομένης μεταξὺ τῆς Χριστιανικῆς Μεγαλειότητος καὶ τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος, πράξεως καθιεροῦσης δικαιώματα εἰς τοὺς Δυτικούς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους· ἡ καθιέρωσις αὐτῆς σύμφωνος κατὰ μέγα μέρος με τοὺς ἐνυπάρχοντάς μας νόμους, προσδιορίζοντας τὰ πολιτικά δικαιώματα, ἀρκεῖ μόνον νὰ μᾶς πιστοποιήσῃ, ὅτι τοῦ Ἀνατολικοῦ Δύχματος ἡ θρησκεία θέλει εἶσθαι ἡ ἐπικρατοῦσα τῆς ἀνεξαρτήτου Ἑλλάδος. Πλὴν πόσης χαρᾶς δάκρυα ἤθελε χύσει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἂν ἡ θρησκεία του, εἰς τὴν ὁποίαν χρέωσται τὴν πολιτικὴν ὑπαρξίν του, τὰ ὀλίγα του φῶτα, τὴν γλῶσσαν τῶν προγόνων του, τὸ συνένονε καὶ διὰ θείων δεσμῶν μετὰ τῆς Β. Α. Ὑψηλότητος! Πίσαν ἡ ἀφροσύνη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἤθελεν αὐξηθῇ, ἂν ἔβλεπε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τοὺς ναοὺς τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς τὸν ἐπίγειον Πατέρα του προσφέροντα τὴν ἰδίαν λατρείαν!

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου.

(Λογιδριον ἐκφω:ηθὲν παρ' ἐνὸς τῶν μαθητῶν τοῦ Ἀλληλοδιδασκικοῦ Σχολείου, παρόντος τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, ὅταν ἐσχάτως ἐπεσκέφθη αὐτό.)

Βλέπετε, Σεβαστὲ Κυβερνήτα, ζωγραφισμένην εἰς τὸ πρόσωπον ἡμῶν τῶν εἰς τὸ Ἀλληλοδιδασκικὸν τοῦτο σχολεῖον μαθητευομένων 160 Ἑλληνοπαίδων τὴν χαρὰν, τὴν ὁποίαν ἡ παρουσία τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἐχάραξεν εἰς τὰς καρδίας μας.

Ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι ποτιζόμενοι εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο τὰ ἱερὰ νάματα τῆς παιδείας, σὰς προσφέρομεν τὸν φόρον τῆς παρ' ἡμῶν ὀφειλομένης βαθείας εὐγνωμοσύνης. Ἡ εὐγνωμοσύνη αὕτη θέλει εἶσθαι αἰώνια, καθὼς θέλει εἶσθαι αἰώνια καὶ ἡ ὠφέλεια, τὴν ὁποίαν ἡ παιδεία μέλλει νὰ ἐπιφέρει εἰς ἡμᾶς.

Ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ἐσύστησεν ἤδη Κεντρικὸν σχολεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν στέλλεσθαι, διὰ νὰ διδάσκωνται

ὑψηλότερά μαθήματα ὅσοι ἐξ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιμελείας των καὶ χρηστῆς διαγωγῆς των ἀναδειχθῶσιν ἄξιοι τῆς εὐνοίας σας.

Ἡ φιλομάθεια εἶναι προτέρημα, τὸ ὁποῖον ἡ φύσις τρέπον τινὰ ἐχάρισεν ἰδιαίτερος εἰς τοὺς παῖδας τῶν Ἑλλήνων· ἀλλ' ὁ Ἄρης, ὅστις πρὸ ἐννέα ἐτῶν ἐβασίλευσεν ἀδίκως ταύτην τὴν κλασικὴν γῆν, εἶχε διώξει μακρὰν ἀπ' αὐτῆς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὰς Μούσας. Ἡμεῖς ὅλοι, πρὶν τῆς ἐλεύσεως τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, περιεπλανώμεθα τῇδε κἀκεῖτε, διότι δημόσιον ἐκπαιδεύσεως κατάστημα δὲν ὑπῆρχε.

Μία ἀπὸ τὰς μεγάλας φροντίδας, αἱ ὁποῖαι ἐνησχόλησαν τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ἦν ἡ σύστασις δημοσίων σχολείων, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ μαρφοῦνται νέοι ἄξιοι νὰ διατηρήσωσι τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν διὰ τοσούτων θυσιῶν ἀπέκλῃσαν οἱ πατέρες των.

Τὰ σωτήρια ἀποτελέσματα τῶν πρὸς φωτισμὸν ἡμῶν προσπαθειῶν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ἐλπίζομεν ὅτι ἐλάβετε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὰ παραληρήσετε εἰς τὴν δοκιμασίαν, τὴν ὁποῖαν ἐσχάτως εὐαρεστήθητε νὰ μᾶς κάμετε.

Τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εὐαρεστήθη νὰ μοιράσῃ σήμερον εἰς ἡμᾶς, ὅσοι μὲν ἡξιώθησαν νὰ τὰ λάβωσι, τὰ θεωροῦσιν ὡς κέντρον, τὸ ὁποῖον θέλει διπλασιάζει τὴν φιλομάθειάν των, ὅσοι δὲ κατὰ τὴν παρούσαν δοκιμασίαν δὲν ἡξιώθησαν νὰ λάβωσι βραβεῖον, θέλουν φιλοδιμηθῇ νὰ γίνωσιν ἄξιοι διὰ νὰ λάβωσιν εἰς τὰς ἐλευσόμενας ἐξελάσεις.

Ὅλοι δὲ ὁμοῦ προσφέρομεν ταύτῃ τὴν ἐγκάρδιον εὐχὴν, Κυβερνήτα κηδεμονικώτατε.

Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος! Ζήτω! Ζήτω!

Ποικίλα.

Ἡ Ἐφημερίς τῆς Ἀνγούτης τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς περιέχει τὴν ἐξῆς καταγραφὴν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ναυτικοῦ.

Ἡ ναυτικὴ δύναμις τῆς Ἀγγλίας συνίσταται εἰς 610 πολεμικὰ πλοῖα διαφόρου μεγέθους, φέροντα συνάμα 22,920 κανόνια· ἡ τῆς Γαλλίας εἰς 222 πολεμικὰ πλοῖα, φέροντα κανόνια 7,240· ἡ τῆς Ρωσσίας εἰς 81 πολεμικὰ πλοῖα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νῦν ναυπηγουμένων, με 3,052 κανόνια. Τὸ ναυτικὸν τῆς Ὀλλανδίας συνίσταται κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1829 εἰς 93 πλοῖα με 1440 κανόνια, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφωπλισμένων πλοίων. Ἡ Σουηκία καὶ Νορβηγία κατὰ τινὰ ἀναφῆρὰν τοῦ 1826 ἔχουν 372 πλοῖα με 2,243 πυροβόλα· ἀλλὰ μόνον δύο δίκροτα εὐρίσκονται μεταξὺ αὐτῶν. Ἡ Ἰσπανία κατὰ τὸ Ἡμερολόγιον τῶν στρατιωτικῶν ἐπιστημῶν τοῦ 1826 ἔχει 124 πλοῖα με 1920 περίπου κανόνια. Ἡ Πορτογαλλία ἔχει 23 πολεμικὰ πλοῖα με 650 κανόνια. Ἡ Τουρκία πρὸ τῆς ἐν Νεοκάστρῳ ναυμαχίας εἶχεν 67 πλοῖα με 2,156 πυροβόλα.